

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

307.

Māte stāstīja dēlam, par diženo Svēto: “Pat saujiņa pīšļu no Viņa kāju pēdām, jau dižena”. Gadījās, ka šis Svētais gāja cauri ciematam. Puisēns saskatīja viņa pēdas un paņēma saujiņu šīs zemes, iešuva to maisiņā un sāka nēsāt pakārtu kaklā. Kad viņš skolā atbildēja uzdoto, viņš vienmēr turēja rokā maisiņu ar zemi. Pie tam puisēns pildījās ar tādu iedvesmi, ka viņa atbildes vienmēr izcīlas. Reiz skolotājs, izejot no skolas, paslavēja viņu un jautāja, ko viņš vienmēr tur rokā? Puisēns atbildēja: “Zemi no tā svētā kāju pīšļiem, kurš izgāja caur mūsu ciematu.” Skolotājs piemetināja: “Svētā zeme tev noder labāk par zeltu.” Šo sarunu dzirdēja kaimiņš – tirgotājs un sevī nolēma: “Muļķa puisēns, pagrābis tikai saujiņu zelta zemes. Sagaidīšu Svētā atnākšanu un savākšu visu zemi no viņa kāju pēdām, tā iegūšu visizdevīgāko preci.” Tirgotājs nosēdās uz sliekšņa un veltīgi gaidīja Svēto, Svētais nekad vairs neatnāca. Ugunīgajai Pasaulei mantkārība nepiemīt.

308.

Vajag iemīlēt Ugunīgās Pasaules ceļu. Nepalīdzēs nekāda tiekšanās, ja to neaizsargās mīlestība. Tieši mīlestības Uguns ķīmisms vistuvāks Ugunīgajai Pasaulei. Tāpēc pat grūtajās dienās vingrināsim mīlestības vadus. Retais saprot, ka mīlestība ir aktīva, ugunīga sākotne. Cilvēki parasti atmet mīlestības dziednieciskās kādības. Tieši ar šīm kādībām cilvēks uzvar visas tumsas parādības. Neminēsim piemērus, bet tikai uzvērsim mīlestības dziednieciskumu.

309.

Jūs būsiet lasījuši, ka senatnē saskarei ar Augstākajiem Spēkiem aplājuši galvu ar autu un būsi arī dzirdējuši, ka šis audums bijis vilnas un sarkanā krāsā. Būsi arī dzirdējuši par ausu aizbāšanu ar sarkanu vati. Visiem šādiem mehāniskiem līdzekļiem bija sava nozīme, tie bija noderīgi izstarojumu aizsardzībai un enerģijas kondensācijai. Bet nemeklēsim mehānisko līdzekļu palīdzību tur, kur visa jēga nākotnē, tiešā Saskaņā ar Hierarhiju. Vienīgi mīlestības vadītā sirds saista mūs ar Augstākajiem Spēkiem. Mīlestības audums ir vissvētākais audums.

310.

Pirmatnējās reliģijās, vispirms tika mācīts būties no Dieva. Tā tika iedvestas jūtas, kas parasti beidzās ar sacelšanos. Protams, katrs kas saskaras ar Augstāko Pasauli, izjūt trīsas, bet šai neizbēgamajai izjūtai nav nekā kopēja ar bailēm.

Bet pievēršanās Augstākajai Pasaulei izraisa sajūsmu un spēku kāpinājumu daiļuma izpausmei. Šādas kādības rodas ne jau no bailēm, bet no mīlestības. Tāpēc augstākā reliģija māca nevis būties, bet mīlēt. Tikai tādā veidā cilvēki spēj pieķerties Augstākai Pasaulei.

Bet daiļās gara izpausmes nav verdzība, bet godināšana mīlestībā. Salīdzināsim baiļu un mīlestības paveikto.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

Neviens nespēj aizsargāt briesmīgu vietu, bet varoņdarbu veic mīlestības vārdā.
Pielietojiet šo mērogu Ugunīgās Pasaules Vārtiem.

311.

Hieroidvesma nāk ar vienu pamatnosacījumu. Ne no koncentrēšanās, ne gribas pavēle, bet mīlestība uz Hierarhiju rada tiešu Saskari. Nezinām, kā labāk un noteiktāk izpaust vadošo likumu, kā vien ar mīlestības izplūdumu. Tāpēc ir laiks atmet patvarīgo maģiju, lai iedziļinātos savā būtībā ar mīlestību. Tāpat ar visdaiļākajām jūtām viegli tuvoties Esamības sākotnei. Tieši planētas sairuma laikā jāpievēršas visveselīgākajai Sākotnei. Kas gan spēj stiprāk savienot par mantru – “mīlu Tevi Kungs!” Tāds sauciens viegli var saņemt izpratnes staru, To iegaumējiet!

312.

Kā no kaitīgiem ieradumiem jāatradinās no personīgiem jūtu izpaudumiem. Jūtas, kas norūdījušās Hierarhijas Ugunī, vairs nešķobīsies. Tāpēc protiet līdzsvarot jūtas uz visdrošākajiem svariem. Vajag daudz pacietības, lai nezaudējot jūtas un sirdi, varētu tās pārbaudīt uz Hierarhijas Svariem.

313.

Tilts starp katra Gaismas Kalpotāja dzīvi un nākošo pakāpi ir Sirds tiekšanās piesātinājums. Cilvēki, protams, vulgarizē mīlestības jūtas un banāli iztulko vareno likumu. Bet iejūtīgi jāieklausās šajā cildenajā likumā. Tā, protams, Sirds Joga tuvina varenām apziņas virsotnēm daudz spēcīgāk un ātrāk nekā Saprāts, lai cik izsmalcināts tas būtu. Tāpēc cildeno sievietes laikmetu raksturos lielāks jūtu un apziņas smalkums.

314.

Augstākās Pasaules pamatos ieguldīta liela Mīlestība. Šādai kādībai atsauksies vienīgi tāda pati mīlestība. Bez mīlestības pat viziteiktākā cieņa nerasniedz mērķi. Kāda gan atdevība būs bez mīlestības? Kāda kvēle izkaltnā sirdī? Pēc mīlestības izpauduma var gaidīt samērojamību ar Augstāko Pasauli. Ikkatrs priekšmets izpētāms vienīgi ar mīlestību. Ar mīlestības spēku uzvarams katrs grūtums.

Tiešām Augstākās Pasaules pamatā guļ liela Mīlestība.

315.

Ar vēsturiskiem piemēriem jāpierāda, cik lielā mērā ietveres spēja un sintezēšanas spēja ir bijusi plaša un gaiša prāta pazīme. Drīz mašīna cilvēkiem dos iespēju atbrīvot ievērojamu dienas daļu. Ir jāpadomā, kādai vajadzībai šis brīvais laiks tiks izmantots.

Jāatzīst, ka vairāku nodarbību savienošana kļūs neizbēgama, citādi var ieslīgt trulumā. Vienīgi apziņas paplašināšanās var palīdzēt saprātīgi sadalīt dienu. Bet apziņas paplašināšanās izaug no mīlestības uz izzināšanu un no tiekšanās pēc augstākas kādības. Sintēze palīdzēs iemīlēt visas dzīves kvalitāti.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

316.

Nevienam nav jādomā, ka tiek norādīts pazemināt jūtu nozīmi, ja tās salīdzina ar enerģiju. Dažs iedomāsies, ka ir nevietā pieminēt Augstākās Sarunas reizē ar enerģiju. Dažam enerģija būs kaut kas mašīnā ieslēgts, bet šādas zemes domas ir mazvērtīgas. Uzticētā, manifestētā enerģija ir arī jāiemīl. Uzticētā enerģija ir piliens no Augstākā Kausa.

Bez mīlestības nav augšupejas.

317.

Būsim svinīgi. Nepievienosim izplatījuma spriegumam sajukumu. Neizpaudīsim pārmērīgu rosību, kad ir paredzamas darbības. Neaizsegsimies ar putekļu mākonī, ka ir vajadzīga skaidra tāle. Kā vairogu stipro izrunāsim mīlestības vārdu.

318.

Vai ticība un uzticēšanās var aizstāt muskuļu un nervu spēku? Pati dzīve, protams, apstiprina šo patiesību, bet kāda uzticēšanās un kāda ticība! Cilvēks nevar apgalvot, ka viņa ticībai ir robežas. Nav robežu mīlestībai, tāpat arī ticībai. Neviens neuzdrīkstēsies sacīt, ka stiprāk tā nespēj izpausties. Daudzi būs sajutuši, ka viņu ticība nav pietiekama. Bet kādreiz tie atskārtīs, cik daudz vairāk tie būtu varējuši kāpināt savu enerģiju.

Uzticēšanās skola ir Brālība.

319.

Tāpat arī tieksme un mīlestība starp pretējām sākotnēm ir jāuzskata kā kosmiskā likuma izpausme. Jo patiesi, tas ir garīgi miris, kam nav šīs dievišķās iedvesmas un radīšanas uguns, kura mūsos ielikta ar esības kosmisko pavēli. Par nelaimi līdz šim laikam nav pareizas izpratnes par to kosmiskās uzbūves vareno pamatu. Cilvēki ir aizmirsuši, vai, pareizāk sakot, pašreiz negrib atzīt mīlestības lielo kosmisko nozīmi. Mūsu gadsimtena materiālisms novedis mīlestību līdz fizioloģiskās funkcijas līmenim. Mīlestība mūsu laikā labākajā gadījumā tiek saprasta kā psiholoģiska parādība. Bet ja no jauna tiktu aptverts mīlestības kosmiskums, tad tajā sāktu meklēt tās augstākās izpausmes, visu augstāko emociju un radošo spēku atmošanos. Tieši šajā atmodā arī slēpjas mīlestības galvenais mērķis un galvenā jēga. Mīlestība ir vienots radošs spēks. Augstākajos esības plānos viss tiek radīts ar domu, bet šo domu tēlu iedzīvināšanai ir nepieciešamas divas sākotnes, kas savienotas kosmiskā mīlestībā. Daudz nesaprašanu ir sablīvējies ap divu sākotņu pamata jēdzienu. Daudz ir grēkojušas reliģijas un sevišķi Kristīgā pret vislielāko Kosma Sakramentu, noniecinot laulību un pazeminot sievieti, ar savu mīlestības nicināšanu prasot bezlaulības solījumu vai mūku kārtu – šo garīgo nabadzību, ko uzskata par cilvēka gara augstāko sasniegumu! Šī briesmīgā varmācība ir atstājusi smagas sekas, starp kurām miesas nonāvēšana bija vismazākais ļaunums. Atcerēsimies noziedzīgo liekulību, šausmīgās dzimumizvirtības un noziegumus, kuru bija radījuši šie pret Kosmisko likumu ejošie

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

aizliegumi un nosodījumi. Tāpat krāsās, visas esības un lielās radīšanas priekā. Jo bez Visuma Mātes, Dižās visa esošā Matērijas nav dzīvības, nav gara izpausmes. Gara nostatīšana pret matēriju tumšajā cilvēku apziņā ir radījusi fantastisku matērijas izpratni, kā kaut ko zemāku, lai gan patiesībā matērija un gars ir viens. Gars bez matērijas nav nekas un matērija ir tikai kristalizējies gars. Izpaustais Visums savā redzamībā un neredzamībā rāda mums tikai neskaitāmas zaigojošās matērijas aspektus no visaugstākā līdz viszemākajam. Kur nav matērijas, tur nav arī dzīvības. Tādēļ kvēlojiet garā un sirdī!

320.

Kas gan ir dievišķā mīlestība, ja ne pievilksmes jeb radniecības varenais princips vai sākotne, jeb tas pats Fohats, dievišķās mīlestības (Erosa) veidā, radniecības un simpātijas elektriskā spēka veidā, kas alegoriski ņemot, tiecas apvienot dvēseli ar tīro garu – staru, kurš nedalāms no Vienbūtīgā jeb Absolūtā. No šiem abiem sastāv cilvēka monāde, jeb Dabā tā ir pirmā saite starp mūžīgi bezcēlonīgo un manifestēto.

321.

“Ko nozīmē mūsu taisnība, ja mūsos nav mīlestības?”

Patiesi, taisnība ir vienīgi taisnības grimase, ja tai nav augstākās zināšanas, cilvēkā atklājoties Dievišķajai Mīlestībai. Pareizi, jo tuvāk Dievam, jo mazāk nosodīšanas. Bet nevajag krist otrā galējībā – nepretošanās ļaunumam. Nepretošanās ļaunumam ir kaitīgāka par netaisnību, kas gara degsmē nodarīta nezināšanas dēļ, jo cietušais saņems gandarījumu, ja ne šajā dzīvē, zemes pasaulē, tad pārzemes pasaulē, kur ievāc ražu. Bet kas gan spēs aplēst nepretošanās vai mazdūšības un tuvredzīgās nolaidības sekmētās ļaunuma izplatīšanas sfēras?

322.

Dievs, protams, ir mīlestība, un Pasaules Visums par savu eksistenci var pateikties mīlestībai un nekam citam. Bet cik kroplīga un zaimu pilna šī mīlestības izpratne! Patiešām, mīlestības jēdziens cilvēcei tagad tālāk kā jebkad. Šajā augstākajā kosmiskajā jēdzienā tā ielikusi visus savus kanibāliskos un pašiznīcinošos jēdzienus. Tāpēc it kā grūti un kaunīgi izrunāt vārdu mīlestība. Daudzu divkājaino mutē tas skan kā vislielākā profanācija.

323.

Visas Pasaulesēkas pamatā gulst varens impulss jeb tiekšanās izpausties. Tas ir tas pats impulss jeb esības alka, kas rosina arī cilvēku iemiesoties. Savā visaugstākajā aspektā tā ir Dievišķā Mīlestība, bet arī sublimētā cilvēciskā mīlestība. Sensenos laikos tieši Kosmu, Mīlestības Dievu, cienīja kā augstāko Dievu. Dievs ir Mīlestība un mīlestībā likts sākums katrai Viņa izpausmei. Viss Kosms balstās uz kosmisko Magnētu jeb Dievišķo Mīlestību, klausot esamības pavēlei. Tā arī sakiet saviem sarunu biedriem, ka Dievišķā Mīlestība rada visas Pasaules.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

324.

Ikvienu kulturāla cilvēka izpratnē gudrība un mīlestība ir sinonīmi. Bet mīlestība bez gudrības ir vienkārši kandidatūra uz vājprātīgo māju.

325.

Tieši Austrumos pastāv viscildenākais Mīlestības kults. Visas viņu garīgās mācības, visa viņu mitoloģija, viss eposs, visa poēzija un tautas tiekšanās cildināt šīs varenās jūtas, kas visu radījušas, caur kurām viss dzīvo un kustās. Nekur nav tā apdziedāta Mīlestība kā Austrumos, visās tās vissmalkākajās niansēs un kādībās. Visu Jogu pamatā ir mīlestība un atdevība izvēlētajam Ideālam. Visaugstākais Jogas veids nosaukts par Mīlestības Jogu. Šajā Jogā Dievišķā Sākotne pieņem Mīlotā un Mīlotās aspektu, jo mīlestības visvarenākā forma izpaužas divu sākotņu mīlestībā. Tieši visa austrumu poēzija ir viena vienīga mīlestības himna Dievišķīgai Sākotnei visos Viņas Aspektos, sākot ar Neatskārsto un Neizsakāmo, beidzot ar personīgā Dieva, Guru, Mātes, Mīlotās un Mīlotā Tēlu... Tā arī Dzīvās Ētikas Mācība ir aicinājums uz Mīlestību, uz kalpošanu vispārības labumam, kas ir mīlestības augstākā forma, jo tai trūkst egoisma izjūtu. Mīlestība uz cilvēci prasa pilnīgu pašizliegsmi un atsacīšanos no sevis. Jo, ja mīlestība uz Mīloto nes Mīlotās atbildi, tad mīlestību uz cilvēci vainago ērkšķu vainags.

Lai atvieglotu varoņdarbu vispārības labuma vārdā, visas Austrumu Mācības mums ieteic modināt sevī mīlestību uz Gaismas Hierarhiju, uz izvēlēto Garu, uz tiekšanos dziļajā Kalpošanā. Austrumu Mācības, tāpat kā Dzīvās Ētikas Mācība apstiprina sirds audzināšanu, mīlestības augstākās formas ietverei. Mīlestība uz cilvēci ir aktīvs mīlestības varoņdarbs. Mīlestība uz Hierarhiju ir vislielākais prieks un gara līksme. Bet viena mīlestības forma bez otras ir nepilnīga, tāpēc svētīgs ir tas, kas savā sirdī var ietvert tās visas.